

Zomeravondwandeling 8 (dinsdag 22 augustus 2006).

De zon vindt vanavond weer genoegmogelijkheden om tussen de wolken onze groep te verwarmen, zeker als de groep vanavond de open ruimte verkiest boven een wandeling door het bos. Duidelijk merkbaar valt de duisternis halverwege augustus al veel vroeger in, hetgeen nog wordt versterkt door de dichtbewolkte luchten. Een fiks aantal sierappels verdwijnt in een auto en dan geeft Gertrudis het startsein. Na heel veel smeebedes van dochterlief wachten we nog enkele minuten op enkele trouwe gasten. Door de aanwezigheid van 2 honden starten vanavond 40 voeten en poten vanaf de parkeerplaats richting kern Wijlré en volgen de route richting Beertsenhoven.

De nieuwe skyline van Wijlré wordt nu gedomineerd door de ranke kerktoren met die dikke uit in de top. Weer is er discussie over het duidelijke verschil tussen nu en het beeld van voorgaande jaren. Gertrudis lijkt een duidelijke voorsprong te krijgen. Even later passeren we de Geul die afgelopen dagen duidelijk meer water afvoerde dan op deze redelijk droge dag. Mannelijke hopplanten laten eenieder alvast genieten van de komende hopoogst te Reijmerstok en zorgen alvast voor enige kennis bij onze deelnemers. Kasteel Wijlré biedt weer een houvast evenals het ruige weiland voor dit landgoed. Onze gids verhaalt over kraaien en een verdwaalde walnoot die zich goed wist te verbergen en de variatie in de heg aardig vergrootte.

In Beertsenhoven kiezen voor rechtsaf en ontdekken enkel fietsspecialiteiten welke achter glas werden gade geslagen door een bleke kerkuil. Gelukkig boden enkele diep donkerpaarse vlinderstruiken iets meer kleur. Even maken enkele wandelaars een zijstapje richting warm waterbeekje. Hier en bij kasteel Witterm (vijver) zijn er warmwaterbronnen welke zelfs in de winter zorgen dat er geen ijslaag ontstaat maar ook plantengroei is er niet waarneembaar.

Een helling biedt een mooi stukje mergel in de hoogte welke extra wordt opgesierd met een Limburgse kriek of kers waarop een mooie zwavelzwam ons prikkelt. Als we deze landweg volgen, bereiken we de weg Gulpen-Wijlré. Voordat het richting Gulpen gaat, kijken we uit over dit deel van het Geuldal en genieten van dit breed en overzichtelijk stukje Limburg. We passeren de vroeg middeleeuwse motte (versterking op de heuvel), zomaar langs de weg enkele

mooie reuzenbovisten in jong stadium (10 tot 15 cm in doorsnede) en de karakteristieke Wijnberghoeve.

Even later dalen we links af en bewonderen de oude kerktoren waarin kerkuilen huizen. Renovatie van die ruim 1000-jarige toren lijkt noodzakelijk. Andere bouwplannen kunnen het beeld van het knusse Gulpen danig veranderen en leveren niet alleen bij onze wandelaars veel discussie op, zeker als we de vele affiches in de buurt zien.

We passeren de Gulp en gaan linksaf. De verharde weg wordt (gelukkig) een pad langs de Gulp, geflankeerd met wilgen en populieren. Langs de oevers de overbekende springbalsemien en na enkele schuchtere pogingen willen meerderen het springen van de grote zaaddozen ondervinden. Schrik en hilariteit maken plaats voor bewondering voor deze

bijzondere plant. Het pad brengt ons op een uniek punt: de plek waar diverse dalen en hun riviertjes bijeenkomen en in de Geul uitmonden. Eijserbeek, Sinzelbeek en de Gulp bereiken ter plekke hun einde maar verenigen ook gezamenlijk hun krachten in die verrassende Geul. Ooops, bijna vergaten we de molentak in onze opsomming. Deze voorzag de oorspronkelijke brouwerij in de kelders van het Klooster in Wittem van voldoende energie om hun eigen kloosterbier te produceren.

Langs de brede weg richting Wijlré bieden tuinen, heggen, bouwstijlen en het tuincentrum weer houvast om meer in te gaan op diverse details. Een vlakke wandeling zonder hellingen is bijna ten einde. Na even doorstappen, kan onze gids weer iedereen uitwuiwen behalve een stel vermoeide en uitgedroogde mensen. Hub laat zijn hart spreken en is bereid om deze mensen in een iets meer warme of intieme omgeving op krachten te laten komen.

